

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3ECdo/2/2018
Identifikačné číslo spisu:	6116208533
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2020
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:6116208533.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej Dopravný podnik mesta L. so sídlom v Žiline, KvaP., advokátom v Žiline, K., proti povinnému Z. K., s evidovaným trvalým pobytom v G. G., o vymoženie 40,23 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. XEr/XXXX/XXXX., o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. januára 2017 sp.zn. XXCoE/XXX/XXXX, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.
Povinnému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej tiež len „exekučný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením z 31. mája 2016 č.k. XEr/XXXX/XXXX-X zamietol žiadosť súdneho exekútora (JW.) o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov predchádzajúceho (tzv. základného) konania vo výške 61,61 €. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 38 ods. 2, § 44 ods. 2 a § 61b ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v znení platnom a účinnom v čase jeho rozhodovania (t.j. do 30. júna 2016) a ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení); vecne potom tým, že vykonaniu exekúcie v celom oprávnenou požadovanom rozsahu bránila úprava brániaca vymoženiu príslušenstva prisúdenej pohľadávky na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného viac ako tri roky nadobudnutí vykonateľnosti exekučného titulu s výnimkou predloženia už s návrhom dohody o tzv. splátkovom kalendári, uzavretej s povinným pred uplynutím vyššie uvedenej trojročnej lehoty a skutočnosť, že aj v tejto veci bol návrh na vykonanie exekúcie podaný viac ako tri roky po vykonateľnosti exekučného titulu (2. mája 2016 pri vykonateľnosti rozsudku majúceho sa vykonať už 1. júla 2008) a oprávnená dohoda s povinným o postupnom splnení pohľadávky nepredložila.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej tiež len „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej v záhlaví označeným uznesením napadnuté uznesenie exekučného súdu podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z., dnes už aj v znení zákonov č. 87/2017 Z.z. a č. 350/2018 Z.z., ďalej

tiež len „C.s.p.“) potvrdil. Toto svoje rozhodnutie odôvodnil vecnou správnosťou napadnutého uznesenia, stotožňujúc sa i s jeho odôvodnením.

3. Proti takémuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., t.j. tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Odvolaciemu súdu i súdu prvej inštancie vyčítala nesprávne právne posúdenie veci v otázke správnej interpretácie a aplikácie ustanovení § 61b ods. 3 a § 243c ods. 1 Exekučného poriadku, majúc za to, že v prípade týchto ustanovení nebol vzatý zreteľ na ich neprípustné retroaktívne pôsobenie, potrebným je tu rešpektovanie a ochrana nadobudnutých práv a následok zániku právoplatne priznaných práv môže nastať nanajvýš u práv priznaných exekučnými titulmi, ktoré sa stali vykonateľnými po nadobudnutí účinnosti príslušnej novely Exekučného poriadku (po 31. máji 2014), pričom ani pojem príslušenstvo pohľadávky uvedený v § 61 ods. 3 Exekučného poriadku zákonodarca nepoužíva vo význame jeho všeobecnej definície podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Navrhla preto zrušenie rozhodnutia odvolacieho súdu i súdu prvej inštancie s vrátením veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Povinný dovolací návrh nepodal.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C.s.p.), na to oprávneným subjektom (§ 424 C.s.p.), zastúpeným v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., sa následne bez nariadenia pojednávania (§ 443, čas vety pred bodkočiarkou C.s.p.) zaoberal aj ďalšími podmienkami prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej je potrebné odmietnuť.

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

7. Vzhľadom na skutočnosť, že novelizáciou Exekučného poriadku, vykonanou zákonom č. 2/2017 Z.z., nadobudlo dňom 1. apríla 2017 účinnosť ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie, ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné, dovolací súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či má posudzovať prípustnosť dovolania podľa novelizovanej právnej úpravy alebo podľa právneho stavu platného do 31. marca 2017 (vrátane). Zákon č. 2/2017 Z.z. totiž k úpravám účinným od 1. apríla 2017 v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 vety prvej stanovil, že ak v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, však neurčil žiadne pravidlo.

8. V prejednávanej veci bolo dovolacie konanie začaté dorúčením dovolania 21. apríla 2017 (§ 156 v spojení s § 438 ods. 1 C.s.p.), teda už za účinnosti novej právnej úpravy. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa nej, bolo by bez ďalšieho neprípustné. Vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu pri riešení tejto otázky, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania, ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napádaného rozhodnutia.

9. Keďže dovolaním napádané rozhodnutie bolo vydané ešte 31. januára 2017, posudzoval dovolací súd prípustnosť dovolania podľa právnej úpravy platnej v tomto čase, teda podľa ustanovení Exekučného poriadku v znení do 31. marca 2017 vrátane a podľa príslušných ustanovení C.s.p. Aj podľa takejto právnej úpravy však prípustnosť dovolania bola vylúčená.

10. Dovolateľka v dovolaní uplatnila dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., t.j. nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Týmto uplatneným dovolacím dôvodom bol dovolací súd v zmysle § 441 C.s.p. viazaný.

11. Podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. je síce dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, no podľa § 422 ods. 1 rovnakého zákona dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ a napokon podľa § 422 ods. 2 C.s.p. na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby (tu rozumej i návrhu na vykonanie exekúcie) na súde prvej inštancie.

12. V prejednávanej veci je predmetom dovolacieho konania len suma trov tzv. základného konania 61,61 €, ktorá je bez ohľadu na prístup k interpretácii práve citovaného § 422 C.s.p. (a ním dané možnosti považovania vymáhanej sumy za príslušenstvo, či za samostatné peňažné plnenie a veci samej buď za vec s ochranou slabšej strany alebo vec bez takejto ochrany) príliš nízkou, aby u nej šlo dovodiť prípustnosť dovolania. Minimálna mzda už od 1. januára 2016, a teda i v máji rovnakého roka (v čase začatia exekučného konania v prejednávanej veci) totiž bola 405 € (§ 1 písm. a/ nariadenia vlády č. 279/2015 Z.z.) a ak suma dotknutá uzneseniami súdu prvej inštancie i odvolacieho súdu ani zďaleka neprevyšovala dvojnásobok minimálnej mzdy (sumu 810 €), ale bola v skutočnosti na úrovni necelých 10% (presne 7,6%) takéhoto dvojnásobku, i za použitia argumentu právnej logiky „a minori ad maius“ (od menšieho k väčšiemu) muselo byť tým skôr vylúčené, aby mohla prevýšiť desaťnásobok minimálnej mzdy (nutný pre spory a veci bez ochrany slabšej strany).

13. So zreteľom na práve uvedené preto najvyššiemu súdu neostávalo iné, než dovolanie oprávnenej podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C.s.p. ako neprípustné odmietnuť.

14. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C.s.p. tak, že povinnému ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinila oprávnená (§ 256 ods. 1 C.s.p.), povinnému v tomto dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.